

at Vin af over 25 pCt. Styrke fortoldes som Spiritus. Tolden for Østers forhøies fra 3 D. til 5 D. pr. Pfd. Tolden for Kryderier vil allerede blive betydelig forhøiet efter Lovforslaget; her foreslaas endnu, at Kanelbark sættes til 40 D., da denne Vare er af større Værdi end de øvrige, der ere henførte til Lovforslagets Pof. Nr. 67. — Tolden paa Øl og Mjød forhøies til 5 D. pr. Pfd. af Hensyn til den Afgift paa bairisk Øl, af hvis Udstedelse Toldtarifens fuldstændige Krafttræden er betinget.

For Fjer og Dun, som efter Lovforslaget skulde være toldfrie, foreslaas den nuværende Told (10 D.) bibeholdt, fordi det af Indførselslisterne ses, at det kun er Luxusvarer, som indføres af denne Artikel.

Skjøndt Tolden paa Glas og Glasvarer er nedsat en Del ved Lovforslaget, er den dog endnu uforholdsmæssig høi. Man foreslaar derfor ufolieret Slebet Glas sat til 8, 12 og 16 D., folieret Glas til 10, 15 og 20 D. pr. Pfd. efter det forstjellige Kvadratindehold. Derhos foreslaar man at sætte Grændserne for de 3 Toldsatser ved 730 og 2190 Kvadrattommer, hvilke Størrelser svare til $\frac{1}{2}$ Kvadratmeter og $1\frac{1}{2}$ Kvadratmeter. Andre Steder i Toldloven, hvor Gladeindehold angives i Kvadratfod eller Kvadratalen, har man ikke anset det for nødvendigt at foretage nogen Forandring, da 10 Kvadratfod eller $2\frac{1}{2}$ Kvadratalen meget nær stemmer med 1 Kvadratmeter.

Tolden paa Chokolade foreslaas sat lig med Tolden paa Kakao (20 D.), da en væsentlig Bestanddel deraf er Sukker, som fortoldes meget lavere og efter Flertallets Ændringsforslag tilmed vil blive nedsat. Paa Grund af sin stigende Anvendelse som almindeligt Næringsmiddel bør Chokolade ikke fortoldes for høit og navnlig ikke belastes med for høi Beskyttelsestold.

Glittet, oliet og ferniseret Pappapir foreslaar man at henføre til Pof. 93 (Pappapir), hvorunder det efter sin Bestaaffenhed og Bestemmelse henhører. Ordføreren stiller Forslag om, at Tolden for Nr. 93 nedsættes til 0,3 D., for Nr. 94 (Tryk- og Skrivpapir) til 1 D. pr. Pfd.

Sukkertolden foreslaar man nedsat med omtrent $\frac{1}{5}$. For raffineret Sukker bliver Nedsættelsen lidt større (fra 13,6 til 10 Ore); dog bliver der endnu tilbage en Beskyttelse af omtrent 2 Ore pr. Pfd., hvilket efter de Oplysninger, som Regjeringen har meddelt Udvalget i den som Bilag 1 aftrykte Skrivelse, maa anses for tilstrækkeligt til at opveie den indirekte Udførselspræmie, hvormed Tydskland og andre Lande begunstige deres Røesukkerproduktion. For Hovedpositionen af Sukker (Nr. 9—19) foreslaas $7\frac{1}{2}$ D. i Stedet for $9\frac{3}{8}$ D., for mørkere Sukker (under Nr. 9) 6,8 D. i Stedet for 8,5 D., for Massas og Sirup $3\frac{3}{4}$ D. i Stedet for 4,8 D. I Butikspris vil derved hvidt Sukker blive 4 D., Buddersukker 2 D. billigere. Det havde været meget ønskeligt at kunne gaa til en større Nedsættelse af Sukkertolden, der, som ovenfor anført, er overordentlig høi i Forhold til Værdien (70—80 pCt.). Allerede den foreslaaede Nedsættelse andrager imidlertid henved 1 Million Kr., hvortil endnu kommer den deraf følgende Nedsættelse i Røesukkerafgiften, som vil andrage $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Sukkertolden og Røesukkerafgiften have nemlig i Aarene 1882—86 gennemsnitlig indbragt næsten 6 Mill. Kr., og hver Nedsættelse af 1 Ore repræsenterer derfor et Indtægtstab af over 600,000 Kr. Sukkerforbruget viser imidlertid stadig Tendens til at stige (i 1887 har Tolden og Afgiften indbragt 6,600,000 Kr.), og den Nedgang i Prisen, som vil blive en Følge af den foreslaaede Nedsættelse, kan forudses at ville fremkalde en yderligere Forøgelse af Sukkerforbruget. Man kan derfor temmelig sikkert gjøre Regning paa, at Statens Indtægt ved Tolden og Afgiften paa Sukker snart vil have naaet samme Høide som nu, og da vil der være Anledning til at nedsætte Sukkertolden yderligere. Staten vil Intet risikere derved, da den